

സ്യൂഷി സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ലോക പ്രാർത്ഥനാദിനം
ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായുടെ സന്ദേശം
1, സെപ്തംബർ 2018

പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ,

നമ്മുടെ പൊതുഭവനം നമുക്കു സമ്മാനമായി തന്ന കർത്താവിനും അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ സ്വയം സമർപ്പണം ചെയ്തവർക്കും ഈ പ്രാർത്ഥനാദിനത്തിൽ ആദ്യമായി ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. പരിസ്ഥിതിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയുള്ള അനേകം പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. കൂടുതൽ സ്ഥിരതയുള്ള കൃഷി, കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയുള്ള പരിപോഷണം, വിദ്യാഭ്യാസപരവും ആധ്യാത്മികവും ലിറ്റർജിപരവുമായ വിവിധ സംരംഭങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയിൽ സ്യൂഷിസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ലോകമെങ്ങും ക്രൈസ്തവർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവരോടും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

ഉത്തരവാദിത്വപൂർവ്വം സ്യൂഷി സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ വിജയിച്ചിട്ടില്ല എന്നു നാം അംഗീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആഗോളതലത്തിലും അനേകം സവിശേഷസ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള പാരിസ്ഥിതിക സാഹചര്യത്തെ തൃപ്തികരമാംവിധം പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യവംശവും സ്യൂഷിയും തമ്മിൽ നവീകൃതവും ഗുണപരവുമായ ബന്ധം ആവശ്യമാണെന്ന ബോധം വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നത് ശരിയാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയ്ക്കും വരുംതലമുറകൾക്കും ഉപകാരപ്പെടാൻ നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തെ കൂടുതൽ നന്നായി സംരക്ഷിക്കണം. മനുഷ്യവംശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്മാർത്ഥവും സമഗ്രവുമായ വീക്ഷണം മാത്രമേ അതിന് അനുവദിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന അവബോധം വളർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ “പര്യാപ്തമായ മനുഷ്യശാസ്ത്രമില്ലാതെ പരിസ്ഥിതിയില്ല” (*Laudato Si*, 118).

സ്യൂഷി സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഗോളപ്രാർത്ഥനാദിനം അനേകം വർഷങ്ങളായി കത്തോലിക്കാസഭ ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടുംമുളള ഐക്യത്തിലും മറ്റു സഭകളുടെയും ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളുടെയും ഭാഗഭാഗിത്വത്തിലുമാണ് അത് ആചരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനാചരണദിനത്തിൽ ജലം എന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് വളരെ ലളിതവും അമൂല്യവുമായ ഘടകമാണ്. പക്ഷേ, അനേകർക്ക് അത് ലഭിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ലഭ്യത അസാധ്യമല്ലെങ്കിലും പ്രയാസമുള്ളതാണ് എന്നത് ദുഃഖകരം തന്നെ. ഏതായാലും “അപകടകരമല്ലാത്ത കുടിനീർ ലഭിക്കുകയെന്നത് മൗലികവും സാർവത്രികവുമായ മനുഷ്യാവകാശമാണ്. കാരണം, മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പിന് അത് അനുപേക്ഷണീയമാണ്. അതിന്റെ ലഭ്യത മറ്റു മാനുഷികാവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുമാണ്. കുടിവെള്ളം കിട്ടാത്ത ദരിദ്രരോട് നമ്മുടെ ലോകത്തിന് വലിയ സാമൂഹിക കടമയുണ്ട്. കാരണം, സ്വകീയ മാനുഷിക മഹത്വത്തോടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം അവർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ibid. 30).

നമ്മുടെ ഉത്പത്തിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ ജലം നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മനുഷ്യശരീരം ഭൂരിഭാഗവും ജലം കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതാണ്. ലോകചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന അനേകം സംസ്കാരങ്ങൾ മഹാനദികളുടെ തീരങ്ങളിലാണ് ഉദ്ഭവിച്ചത്. അത് ആ സംസ്കാരങ്ങളുടെ തനിമയെ മുദ്രിതമാക്കുന്നു. ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിരൂപത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ആരംഭത്തിൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ചൈതന്യം ജലത്തിനു മീതെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” (ഉത്പ 1:2).

സ്യൂഷിയിലും മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ വികസനത്തിലും ജലത്തിനുള്ള മൗലികമായ പങ്ക് പരിഗണിച്ച് “സഹോദരിയായ ജലത്തെ” ഓർത്ത് ഞാൻ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു. നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിൽ മറ്റ്

എന്തിനെക്കാര്യം ലളിതവും ഉപയോഗപ്രദവുമാണു ജലം. ഇക്കാരണത്താൽത്തന്നെ ജലത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങളും നദീതടങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുകയെന്നത് അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ള അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്ന് എല്ലാകാലത്തേക്കും ഉപരിയായി നാം തൊട്ടടുത്ത താല്പര്യങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്തേക്കു നോക്കണം (cf *Laudata Si* 36). വസ്തുക്കളുടെ കേവലം ഉപഭോഗപരമായ വീക്ഷണത്തിന് അപ്പുറത്തേക്കു നീങ്ങണം. “അതിൽ കാര്യക്ഷമതയും ഉത്പാദനക്ഷമതയും പൂർണ്ണമായും നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവുമായ ഉപകാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്” (ibid. 159). സ്വാഭാവിക വിഭവമായ ജലത്തെ സമീപിക്കാനുള്ള മനുഷ്യാവകാശത്തെ തകർക്കുന്ന സ്വകാര്യവൽക്കരണം അംഗീകരിക്കത്തക്കതല്ല. ഇക്കാര്യം അംഗീകരിക്കുന്ന സഹകരണാധിഷ്ഠിതമായ പദ്ധതികളും വസ്തുനിഷ്ഠമായ പ്രവർത്തനവും ഉണ്ടാവുക അത്യാവശ്യമാണ്.

ക്രൈസ്തവരായ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജലം ശുദ്ധീകരണത്തിൽ ജീവന്റെ നിലനിറുത്തലിനുള്ള അവശ്യഘടകമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട ജലം എന്ന വസ്തുതകൊണ്ടാണ് ദൈവം നമുക്കു ജീവൻ നൽകിയതും നമ്മെ നവീകരിച്ചതും. മരണമില്ലാത്ത ജീവന്റെ അനുഗൃഹീതമായ ഉറവിടമാണത്. വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കൂടുതൽ യഥാർത്ഥമായ സാഹോദര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതും പകരം വയ്ക്കാനാവാത്തതുമായ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനമാണ് മാമ്മോദീസ. യേശു തന്റെ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ എന്നേക്കും മനുഷ്യന്റെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനാവാത്ത ദാഹം ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള ജലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു (cf യോഹ 4:14). അവിടന്ന് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു “ആർക്കെങ്കിലും ദാഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ എന്നിലേക്കു വന്നു പാനം ചെയ്യട്ടെ” (യോഹ 7:37). യേശുവിൽ നിന്നു കുടിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കർത്താവെന്ന നിലയിൽ അവിടത്തെ വ്യക്തിപരമായി കണ്ടുമുട്ടുകയെന്നതും അവിടത്തെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ജീവന്റെ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുകയെന്നതുമാണ്. കുരിശിൽക്കിടന്ന് അവിടന്നു പറഞ്ഞ “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു” (യോഹ 19:28) എന്ന വാക്യം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരം പ്രതിധ്വനിക്കട്ടെ. തന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കണമെന്ന് അവിടന്ന് തുടർന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടന്ന് സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ദാഹിക്കുന്ന എല്ലാവരിലൂടെയും തനിക്ക് ദാഹജലം നൽകാൻ അവിടന്നു നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവരോട് ഇങ്ങനെ പറയാനും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. “എനിക്കു ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ എനിക്കു കുടിക്കാൻ തന്നു” (മത്താ 25:35). ആഗോളഗ്രാമത്തിൽ കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുകയെന്നത് പരസ്നേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ പ്രവൃത്തികളെ മാത്രമല്ല ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. എല്ലാവർക്കും പ്രാഥമിക വസ്തു ആയ ജലം ഉറപ്പുവരുത്താൻ വസ്തുനിഷ്ഠമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും സ്ഥിരസമർപ്പണവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നതുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

കായലുകളുടെയും കടലുകളുടെയും കാര്യം കൂടി സൂചിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വലിയ ജലസംഭരണികളാകുന്ന ഹൃദയസ്ഫർശകവും വിസ്തൃതനീയവുമായ ദാനത്തെയാർത്ത് സ്രഷ്ടാവിനു നന്ദിപറയുക നമ്മുടെ കടമയാണ് (cf. ഉത്പ. 1: 20-21; സങ്കീ.146:6). ഭൂമിയെ സമുദ്രങ്ങൾകൊണ്ട് നിറച്ചതിനും നാം അവിടത്തെ സ്തുതിക്കണം (cf. സങ്കീ. 104:6). അളവറ്റ, വ്യാപകമായ കായലുകളെയും അവയുടെ നിരന്തരചലനത്തെയും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ചിന്തകളെ തിരിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കും. ദൈവം എന്നും തന്റെ സ്രഷ്ടികളോടൊപ്പമുണ്ട്. അവയുടെ ചലനത്തെ അവിടന്നു നയിക്കുന്നു. അവയുടെ അസ്തിത്വത്തെ അവിടന്ന് താങ്ങിനിറുത്തുന്നു (cf. St. John Paul II, *Catechesis of M Mary* 1986)

വിലമതിക്കാനാവാത്ത നിധിയെ നമ്മൾ സ്ഥിരം സൂക്ഷിക്കണം. അത് ഇന്ന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത കടമയും യഥാർത്ഥ വെല്ലുവിളിയുമാണ്. സ്രഷ്ടാവിന്റെ തുടർപ്രവർത്തനത്തെ സഹായിക്കുകയെന്നത് സന്മനസ്സുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ പരസ്പരമുള്ള കാര്യക്ഷമമായ ഒരാവശ്യമാണ്. കാര്യക്ഷമമായ നിയമങ്ങളും നിയന്ത്രണമാർഗങ്ങളും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അനേകം പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. ദേശീയ അതിരുകൾക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള സമുദ്രതീര പ്രദേശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനെ

സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു (cf. *Laudato Si* 174). നമ്മുടെ കായലുകളും സമുദ്രങ്ങളും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് പാടങ്ങൾകൊണ്ട് മലിനമാക്കപ്പെടാൻ നമ്മൾ സമ്മതിക്കരുത്. ഇവിടെ ഈ അത്യാഹിതത്തെ നേരിടാൻ നമ്മുടെ സജീവമായ സമർപ്പണം ആവശ്യമാണ്. എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുകയാൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. എല്ലാം നമ്മെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതിൽ നമ്മൾ അധാനിക്കുകയുംവേണം.

വെള്ളം ജനതകൾ തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവിന്റെ അടയാളമായിത്തീരാതിരിക്കാൻവേണ്ടി, മനുഷ്യവംശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കണ്ടുമുട്ടലിന്റെ അടയാളമായിരിക്കാൻവേണ്ടി, നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. കൂടുതൽ നല്ല ഭാവിക്കുവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. കൂടുതൽ നല്ല ഭാവിക്കുവേണ്ടി കടലിൽ അപകടസാധ്യതയോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. കർത്താവിനോടും ശ്രേഷ്ഠമായ രാഷ്ട്രീയസേവനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോടും ഇന്നത്തെ വൈകാരിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോടും നമുക്കു അപേക്ഷിക്കാം. കുടിയേറ്റക്കാർ, കാലാവസ്ഥാമാറ്റം, പ്രാഥമികവസ്തുക്കൾ എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശം എന്നിവ വൈകാരികപ്രശ്നങ്ങളാണ്. അവയെ ഉദാരതയോടും ദീർഘവീക്ഷണമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുംകൂടി, സഹകരണ ചൈതന്യത്തിൽ-പ്രത്യേകിച്ച് സഹായിക്കാൻ ഏറ്റവുംകഴിവുള്ളവരുടെ സഹകരണത്തിൽ-കൈകാര്യം ചെയ്യാൻവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കാം.

കടലിൽ പ്രേഷിതവൃത്തിക്കായിസ്വയം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. സമുദ്രപരമായ പരിസ്ഥിതി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും, വ്യക്തികൾ രാജ്യങ്ങൾ വസ്തുക്കൾ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ എന്നിവയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വികസനത്തിനും അന്താരാഷ്ട്രനിയമങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിനും സഹായിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കാം. പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് പ്രാണികൾ സസ്യങ്ങൾ പവിഴ കടൽപ്പാറ നിരകൾ (cf *ibid.* 41) കടൽത്തീരങ്ങൾ എന്നിവ. വ്യക്തി താല്പര്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ മുഴുവൻ മനുഷ്യകുടുംബത്തിന്റെയും പൊതുനന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കി സമഗ്രവികസനത്തിന് ഉറപ്പുനൽകുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. സമുദ്രതീരങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ അധാനിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി, സമുദ്രങ്ങളെയും സമുദ്രങ്ങളിലുള്ള വിവിധ ജന്തുജാലങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി അധാനിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഈ ദൗത്യം ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടും സമഗ്രതയോടും കൂടി അവർ നിർവഹിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

അവസാനമായി, യുവതലമുറയെ പരിഗണിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. അവർ നമ്മുടെ പൊതുഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലും ആദരത്തിലും വളർന്നുവരാൻ, എല്ലാവരുടെയും ഉപകാരത്തിനായി ജലമെന്ന സാരാംശപരമായ നന്മയെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽ വളരാൻ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. അവശ്യാവശ്യകമായ ഈ വിഭവത്തെ അനുഭവിക്കാൻ എല്ലാവരെയും വസ്തുനിഷ്ഠമായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ സഹായിക്കാൻ ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ തയ്യാറാകുമെന്നാണ് പ്രാർത്ഥനാനിർഭരമായ പ്രത്യാശ. സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ച ദാനങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ച് നദികൾ, കായലുകൾ കടലുകൾ എന്നിവയെ ആദരപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ സംഭാവന നൽകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

വത്തിക്കാനിൽ നിന്ന്, 1 സെപ്തംബർ 2018

പിഒസി, കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
കൊച്ചി - 682 025